

успѣхъ въ прѣдетоящата борба, събранието се разтуряло.

Възпитанъ въ духътъ да обича народътъ и родния си кжтъ, да се бори за духовната и политическата му свобода и да се самопожертвува за постигането на народния идеалъ—освобождението на поробеното ни отечество, той въ началото на XIX-то столѣтие, едноврѣменно съ отличния си съгражданинъ, извѣстния Софроний Врачански, работилъ за повдигането духътъ на сънародниците ни, и прѣзъ 1806 година постъпилъ, като добровелецъ въ „Болгарское Земское войскѣ.“ Взелъ живо участие въ всичкитѣ походи и войни, като офицеръ, произведенъ за извънредна храбрость, той прѣзъ 1829 година